Magnus Nilsson

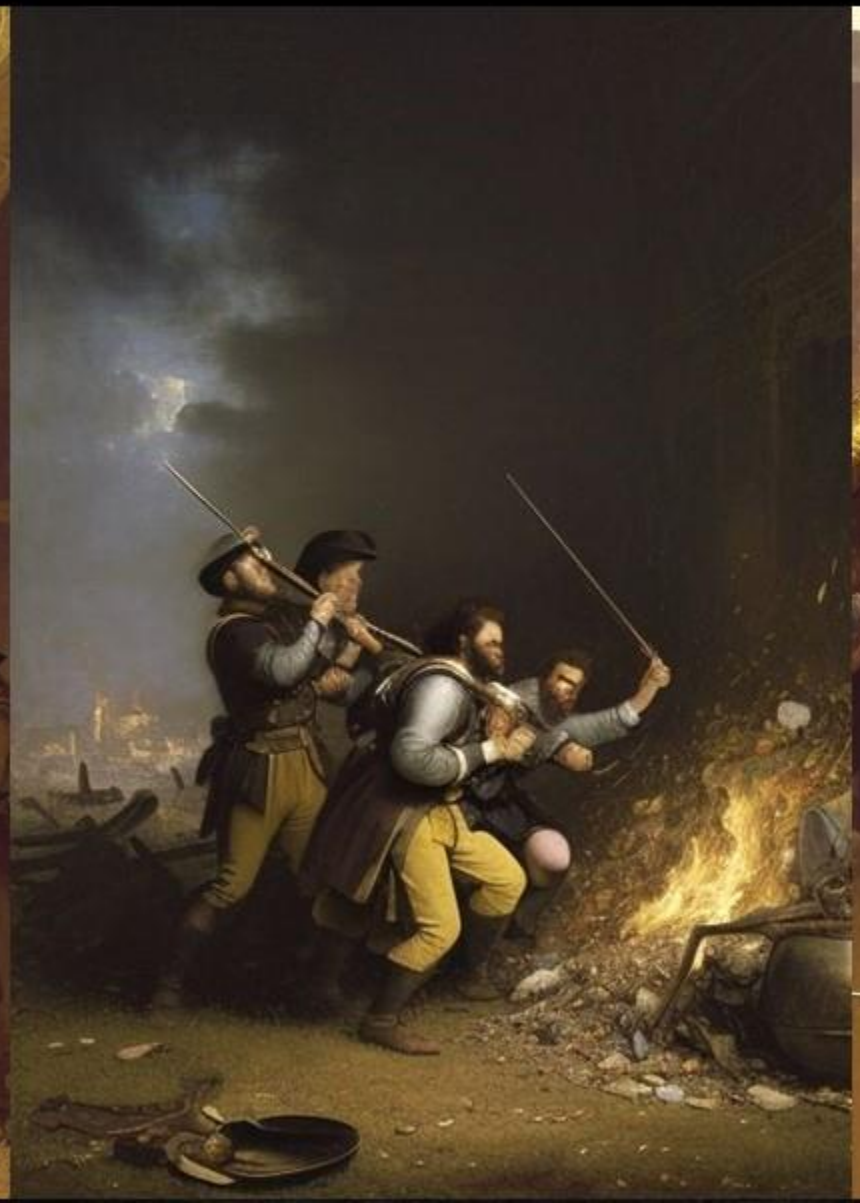

Magnus Nilsson

Magnus Nilsson **(danska: Magnus Nielsen), född omkring 1106–1107, död 4 juni 1134, var prins av Danmark och valdes till kung av götarna. Magnus var son till kung Niels och hans svenskfödda drottning Margareta (dotter till den svenske kungen Inge den äldre). Gift med Rikissa av Polen, far till Knut V av Danmark. Av Snorre Sturlasson kallas han Magnus den starke.**

Rikissa av Polen, **född 12 april 1116 eller 1106, död tidigast 1156, var prinsessa av Polen och var drottning av Sverige två gånger. Hon var under sin levnad gift med tre för sin tid inflytelserika män och fick dokumenterat tre barn.**

Rikissa var dotter till kung Boleslav III av Polen och Salome av Berg. Hennes far var i allians med kung Nils av Danmark i krig med hertig Wartislav av Pommern. Efter deras seger, giftes Rikissa omkring år 1127 med Nils son kronprins Magnus. Boleslav (ämbetsperiod 1102–1138), regerade samtida med kung Nils i Danmark (1104–1134) och giftermålet mellan den danske tronföljaren och polska Rikissa kan ha haft politiska orsaker. Boleslav utvidgade Polen åt norr och höll därigenom venderna på Östersjökusten sysselsatta,

Rikissa

Magnus Nilsson

Magnus Nilsson

Enligt Saxo Grammaticus valdes Magnus till kung av Sverige efter Inge den yngres död **av götarna cirka 1125, men valet accepterades inte av svearna. De skall ha valt en egen kung, men denne skall ha dödats av götarna. Därefter skall Magnus ha accepterats som kung, men då var han upptagen av inbördeskrig i Danmark, och Sverker den äldre valdes till kung.**

Magnus omnämns inte i Västgötalagens kungalängd**, men där sägs att den av svearna valde Ragnvald Knaphövde dräptes av västgötarna när han var så övermodig att han red in i landskapet utan att först begära gisslan. Detta kan ha skett på hans eriksgata. Landskapet skall sedan ha styrts av lagmannen och landskapets hövdingar, tills Sverker valdes till kung. Att han inte nämns i kungalängden har gissats bero antingen på att han inte erkändes i Västergötland, eller att man skämdes över honom efter lönnmordet på Knut Lavard.**

Detta kusinmord skall ha skett den 7 januari (därefter kallad Knutsdagen) 1131**, varefter han enligt Saxo flydde till götarna. När han kallades hem av sin far utbröt inbördeskrig. Kejsar Lothar III kallade honom till sig, och vid ett riksmöte i Halberstadt 15 april 1134 avlade han länsed till kejsaren och kröntes. Knappt två månader senare, den 4 juni 1134, stupade han emellertid i slaget vid Foteviken mot Erik Emune vid Fotevik i Skåne.**

Foteviken i Skåne från norr vid mynningen ut till Höllviken.

Slaget vid Foteviken var ett slag som utkämpades vid Foteviken i sydvästra Skåne den 4 juni 1134 och var en avgörande kamp i ett långt danskt inbördeskrig. I slaget användes rytteri troligtvis för första gången i större skala i Norden.

Enligt Sven Aggesen **skall han ha varit huvudet längre än andra män, och Roskildekrönikan kallar honom skön, stark, givmild och vis. Även Saxo, som fokuserar på honom som Knuts mördare, uttalar sin beundran för hans person i övrigt.**

Enligt Olaus Magnus **skall han ha kämpat mot dyrkan av Tor, och ohelgat Uppsala tempel.**

Det finns ett av Rasmus Ludvigsson ditplacerat gravmonument felaktigt tillägnat kung Magnus i Vreta klosterkyrka, baserat på en förväxling med Magnus Henriksson. Vissa historiker håller det för sannolikt att Magnus Henriksson vilar någonstans inom klostrets område, men enligt Hans Gillingstam finns det inga belägg för att någon av dem ligger i Vreta. Sannolikt är det riddaren Magnus Bengtsson eller dennes sonson och namne som har sin familjegrav i koret där monumentet står.

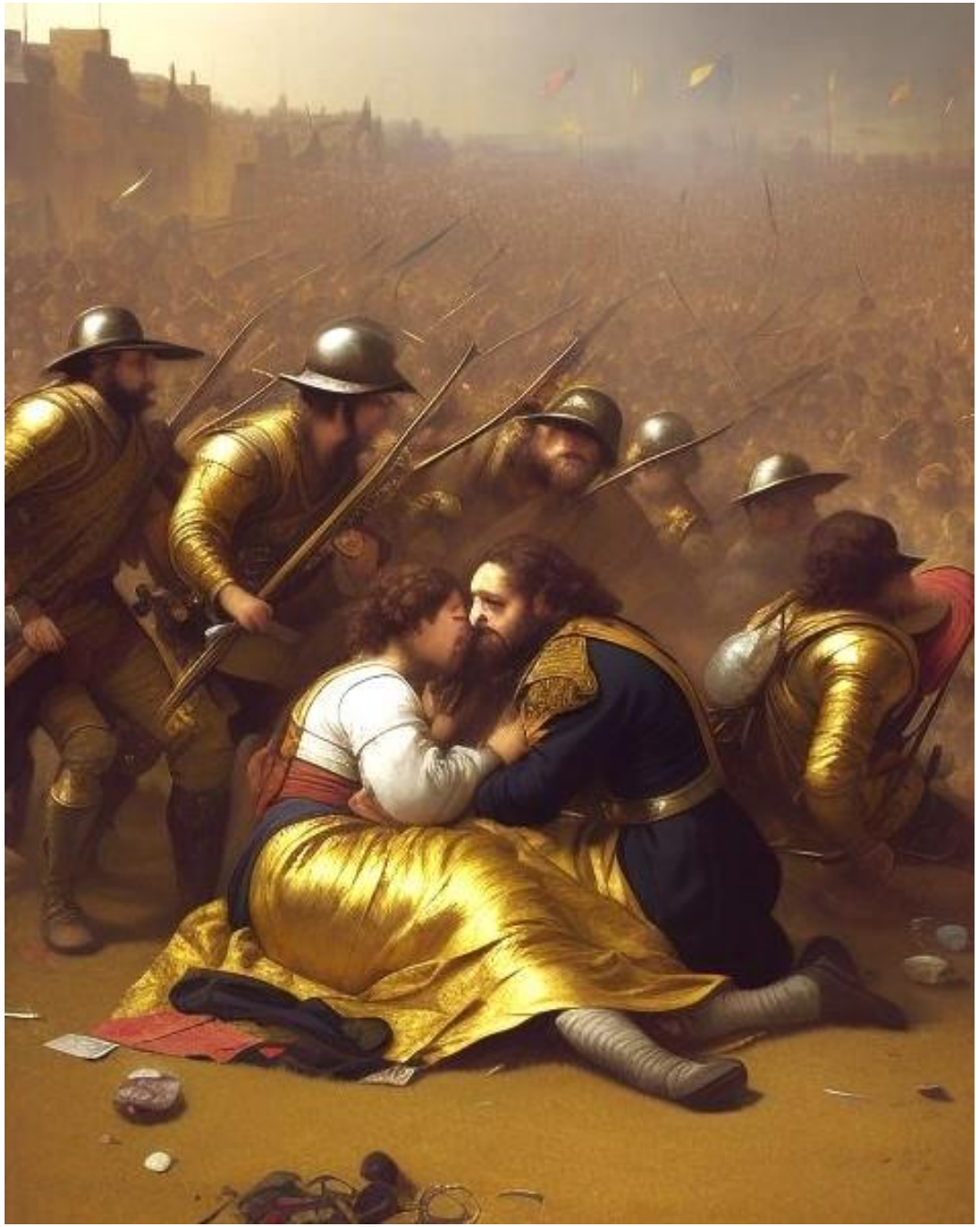

Skåne 1100 - talet

Skåne var i början av 1100-talet en viktig del av det danska riket. **Erik, med tillnamnet Ejegod det vill säga den alltid gode, blev kung 1095. Han var gift med Bodil, dotter till den norske jarlen Thrugot Fagerskinn. Kung Erik Ejegod står kyrkan mycket nära. 1098 reste han till Italien för att personligen möta påven Urban II. I Bari möttes de båda och påven gav ett löfte om att kung Eriks bror Knut, som mördats i Odense kyrka år 1086, skulle bli helgonförklarad. Påven lovade också att Norden skulle avstyckas från det tyska Hamburg - Bremens ärkestift och få bilda ett eget stift med Lund som kyrkligt centrum.**

År 1101 uppfyllde påven löftet om helgonförklaringen av kung Knut. **Knut blev nu ett danskt rikshelgon, en viktig utnämning för att Danmark skulle få bli ärkestift för Norden. 1103 beslutade sig kung Erik och hans hustru för en pilgrimsresa till Jerusalem. På resan dog Erik i feber i Paphos på Cypern. Bodil tog sig till den heliga staden men dog på Oljeberget och fick sin grav i Josafats dal.**

Som ny kung valdes Erik Ejegods bror Niels. **1104 tog han emot påvens utsände kardinal Alberich i Lund. Kardinalen gav biskop Ascer palliet, ärkebiskopens värdighetstecken i form av ett korsbeprytt tygband av utvald lammull som bärs runt halsen. Ascer hade nu blivit ärkebiskop över hela Norden.**